

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Vladimir Timofti, Liliana Catan,
Ion Guzun,

cu participarea:

procurorului Dumitru Graur,
inculpaților Alexandruc Aliona, Palcă Tatiana,
Cvasiuc Vadim,
avocaților Ion Cerga, Eduard Melnic,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, în privința inculpaților

Alexandruc Aliona Serghei, născută la 14 august 1974 în or. Soroca, domiciliată în mun. Chișinău, str. Trandafirilor 37/1, ap.21, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Palcă Tatiana Ion, născută la 24 ianuarie 1973 în r-nul Anenii Noi, s. Chirca, domiciliată în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 9, ap.10, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Cvasiuc Vadim Grigore, născut la 17 iulie 1983, originar și locuitor al s. Chirca, r-nul Anenii Noi, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Cvasiuc Grigore Tudor, născut la 06 octombrie 1957 în s. Chirca, r-nul Anenii Noi, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 9, ap.10, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 17 decembrie 2008 – 21 decembrie 2012,
în instanța de apel: 29 ianuarie - 21 mai 2013,
în instanța de recurs: 29 octombrie 2013 - 17 iunie 2014;

Procedura de citare legal îndeplinită.
Procurorul a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.
Avocații și inculpații au optat pentru respingerea recursului.
Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 aprilie 2011, a fost încetat procesul penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința inculpatei Alexandru Aliona în legătură cu împăcarea părților.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Alexandru Aliona este învinuită că la 16 septembrie 2007, aproximativ la ora 04.00, împreună cu Palcă Tatiana, fiind în stare de ebrietate, în stradă, lângă cafeneaua „Muz-Cafe”, amplasată pe str. Albișoara 44, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu aplicarea violenței față de persoane, a comis acte de huliganism însoțite de vătămarea corporală ușoară a cet. Diana Babanuța, în următoarele circumstanțe:

La 16.09.2007, începând cu ora 24.00 până la ora 03.50, Alexandru Aliona, Cvasiuc Vadim, Cvasiuc Grigore și Palcă Tatiana, s-au aflat în localul cafenelei „Muz-Cafe”, amplasată în mun. Chișinău, str. Albișoara, 44. Pe parcursul aflării în cafenea, Cvasiuc V., Cvasiuc G., Palcă T. și Alexandru A. au întrebuințat băuturi alcoolice. Aproximativ la orele 03.50, Palcă T. a ieșit afară în fața cafenelei cu cunoștințele sale, neidentificate de către organul de urmărire penală.

Tot atunci, lângă localul cafenelei a parcat automobilul de model „Mercedes”, nr. de înmatriculare CKN 300, la volanul căruia se afla cet. D. Babanuța. Din automobil a ieșit Ion Melnic și Eugeniu Mogîldea care au intrat în localul cafenelei pentru a vedea dacă sunt mese libere. Palcă T., fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, conștientizînd că se află într-un local public, a lovit cu piciorul în roata automobilului nominalizat în care se afla D. Babanuța. Ultima a deschis ușa și i-a făcut inculpatei Palcă T. observație în legătură cu comportamentul ei, în urma cărui fapt între ele s-a iscat o ceartă. Cvasiuc V., care tot în acel timp se afla în apropiere, fiind și el în stare de ebrietate, s-a apropiat de automobil, a deschis ușa numind-o pe D. Babanuța cu cuvinte necenzurate. Babanuța D., pentru a curma acțiunile huliganice a lui Cvasiuc V. și Palcă T., l-a chemat din cafenea pe prietenul său I. Melnic. Ultimul, ieșind afară s-a apropiat de Palcă T., care stătea pe scări în fața cafenelei, de la care a cerut explicație la cele întâmplute. Tot atunci, Cvasiuc V., încălcînd grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, i-a sărit lui I. Melnic în spate doborîndu-l de pe scări la pămînt. Ulterior, împreună cu tatăl său Cvasiuc G., i-au aplicat lui I. Melnic mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului. I. Melnic, în scopul de a se proteja de acțiunile ilegale a lui Cvasiuc V. și Cvasiuc G., s-a ridicat de jos și a traversat partea opusă a străzii. Atunci, Cvasiuc V. și Cvasiuc G., prelungind acțiunile sale ilegale, l-au ajuns pe I. Melnic din

urmă, după ce au continuat să-i aplice ultimului lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

În același timp, Palcă T., împreună cu Alexandruc A., care a ieșit din cafenea, continuându-și intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, aplicându-i lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului cet. D. Babanuța, i-au cauzat ultimei vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că Alexandruc A. este învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, de două sau mai multe persoane.

3. Potrivit sentinței judecătorei Rășcani, mun. Chișinău din 11 iulie 2011, a fost încetat procesul penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința inculpatei Palcă Tatiana în legătură cu împăcarea părților.

4. În fapt, instanța de fond a constatat că Palcă Tatiana este învinuită că la 16 septembrie 2007, aproximativ la ora 04.00, împreună cu Alexandruc Aliona, fiind în stare de ebrietate, în stradă lângă cafeneaua „Muz-Cafe” amplasată pe str. Albișoara 44, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu aplicarea violenței față de persoane, a comis acte de huliganism însoțite de vătămarea corporală ușoară a cet. Diana Babanuța, în următoarele circumstanțe:

La 16.09.2007, începând cu ora 24.00 până la ora 03.50 Alexandruc Aliona, Cvasiuc Vadim, Cvasiuc Grigore și Palcă Tatiana, s-au aflat în localul cafenelei „Muz-Cafe” amplasată în mun. Chișinău, str. Albișoara, 44. Pe parcursul aflării în cafenea, Cvasiuc V., Cvasiuc G., Palcă T. și Alexandruc A. au întrebuințat băuturi alcoolice. Aproximativ la orele 03.50, Palcă T. a ieșit afară în fața cafenelei cu cunoștințele sale, neidentificate de către organul de urmărire penală.

Tot atunci, lângă localul cafenelei a parcat automobilul de model „Mercedes”, nr. de înmatriculare CKN 300, la volanul căruia se afla cet. D. Babanuța. Din automobil a ieșit Ion Melnic și Eugeniu Mogîldea care au intrat în localul cafenelei pentru a vedea dacă sunt mese libere. Palcă T., fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, conștientizând că se află într-un local public, a lovit cu piciorul în roata automobilului nominalizat în care se afla D. Babanuța. Ultima a deschis ușa și i-a făcut inculpatei Palcă T. observație în legătură cu comportamentul ei, în urma cărui fapt între ele s-a iscat o ceartă. Cvasiuc V., care tot în acel timp se afla în apropiere, fiind și el în stare de ebrietate, s-a apropiat de automobil, a deschis ușa numind-o pe D. Babanuța cu cuvinte necenzurate. Babanuța D., pentru a curma acțiunile huliganice a lui Cvasiuc V. și Palcă T., l-a chemat din cafenea pe prietenul său I. Melnic. Ultimul, ieșind afară s-a apropiat de Palcă T., care stătea pe scări în fața cafenelei, de la care a cerut explicație la cele întâmplate. Tot atunci, Cvasiuc V., încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, i-a sărit lui I. Melnic în spate doborându-l de pe scări la pământ. Ulterior, împreună cu tatăl său Cvasiuc G., i-au aplicat lui I. Melnic mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale

corpului. I. Melnic, în scopul de a se proteja de acțiunile ilegale a lui Cvasiuc V. și Cvasiuc G., s-a ridicat de jos și a traversat partea opusă a străzii. Atunci, Cvasiuc V. și Cvasiuc G., prelungind acțiunile sale ilegale, l-au ajuns pe I. Melnic din urmă, după ce au continuat să-i aplice ultimului lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

În același timp, Palcă T. împreună cu Alexandruc A. care a ieșit din cafenea, continuându-și intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, aplicându-i lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului cet. D. Babanuța, i-au cauzat ultimei vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că Palcă T. este învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, de două sau mai multe persoane.

5. Prin sentința judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, Cvasiuc Grigore a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunile lui Cvasiuc Vadim au fost recalificate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, fiind recunoscut vinovat în baza acestui articol, iar procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

6. În fapt, instanța de fond a constatat că potrivit rechizitoriului, Cvasiuc V. și Cvasiuc G. sunt acuzați de faptul, că la 16.09.2007, aproximativ la ora 04.00, fiind în stare de ebrietate, în stradă, lângă cafeneaua „Muz-Cafe”, amplasată pe str. Albișoara, 44, mun. Chișinău, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu aplicarea violenței față de persoane, au comis acte de huliganism însoțite de vătămarea intenționată medie a integrității corporale a cet. I. Melnic, infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

La 16.09.2007, începând cu ora 24.00 pînă la ora 03.50 Cvasiuc V., Cvasiuc G., Palcă T. s-au aflat în localul cafenelei „Muz-Cafe”, amplasată în mun. Chișinău, str. Albișoara, 44.

Pe parcursul aflării în cafenea, Cvasiuc V., Cvasiuc G. și Palcă T. au întrebuițat băuturi alcoolice. Aproximativ la orele 03:50 min., Palcă T. a ieșit afară în fața cafenelei cu cunoștințele sale, neidentificate de către organul de urmărire penală.

Tot atunci, lângă localul cafenelei a parcat automobilul de model „Mercedes”, nr. de înmatriculare C KN 300, la volanul căruia se afla cet. D. Babanuța. Din automobil a ieșit I. Melnic și E. Mogîldea care au intrat în localul cafenelei pentru a vedea dacă sunt mese libere. Palcă T., fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, conștientizînd că se află într-un local public, a lovit cu piciorul în roata automobilului nominalizat în care se afla D. Babanuța. Ultima, a deschis ușa și i-a făcut inculpatei Palcă T. observație în legătură cu comportamentul ei, în urma cărui fapt între ele s-a iscat o ceartă. Cvasiuc V., care tot în acel timp se afla în apropiere, fiind și el în stare de ebrietate, s-a apropiat de

automobil, a deschis ușa și a numit-o pe D. Babanuța cu cuvinte necenzurate. D. Babanuța, pentru a curma acțiunile huliganice a lui Cvasiuc V. și Palcă T., l-a chemat din cafenea pe prietenul său I. Melnic. Ultimul, ieșind afară s-a apropiat de Palcă T., care stătea pe scări în fața cafenelei, de la care a cerut explicație la cele întâmplate. Tot atunci, Cvasiuc V., încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, i-a sărit lui I. Melnic în spate doborându-l de pe scări la pământ. Ulterior, împreună cu tatăl său Cvasiuc G., iau aplicat lui I. Melnic mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului. I. Melnic, în scopul de a se proteja de acțiunile ilegale a lui Cvasiuc V. și Cvasiuc G., s-a ridicat de jos și a traversat partea opusă a străzii. Atunci, Cvasiuc V. și Cvasiuc G., prelungind acțiunile sale ilegale, l-au ajuns pe I. Melnic din urmă, după ce au continuat să-i aplice ultimului lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

Instanța a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost dovedită cooperarea cu intenție a două persoane - Cvasiuc V. și Cvasiuc G.

Cum rezultă din declarațiile părții vătămate, vătămarile corporale au fost cauzate de la conflictul între I. Melnic și inculpatul Cvasiuc V., că aplicarea loviturilor se datorează neînțelegerii, care avea la moment un caracter personal.

La fel, instanța a concluzionat că au fost încălcate prevederile art. art. 63, 280, 281 Cod de procedură penală, în conformitate cu care, Cvasiuc V. și Cvasiuc G., nefiind recunoscuți bănuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal, în lipsa unui raport al organului de urmărire penală cu propunerea de a pune sub învinuire persoanele respective, în termen de două săptămâni de la pornirea urmăririi penale, adoptă și aduce la cunoștința persoanelor vizate cu ordonanța de punere sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal.

Aceste încălcări prezintă temei suplimentar în favoarea inculpatului Cvasiuc G. în vederea achitării lui.

Dat fiind, că inculpatul Cvasiuc V. a recunoscut vina pe deplin privind vătămarea intenționată medie a integrității corporale a părții vătămate I. Melnic, infracțiunea fiind comisă de unul singur, datorită unui conflict care avea un caracter personal între el și partea vătămată, urmează a recalifica acțiunile inculpatului Cvasiuc V. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece calificativul de două sau mai multe persoane nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

7. La 26 decembrie 2012, procurorul a declarat apel, solicitând repunerea în termen a apelului referitor la sentințele din 06 aprilie 2011 și 11 iulie 2011, casarea tuturor sentințelor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Alexandruc A. și Palcă V. să fie condamnate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție, iar Cvasiuc G. și Cvasiuc V. să fie condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani închisoare fiecare.

Apelantul a invocat că instanța de fond, încălcând cerințele art. 109 Codul penal, conform cărora împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, a dispus neîntemeiat încetarea procesului penal în

privința inculpatelor Alexandruc A. și Palcă T., învinuite de săvârșirea unei infracțiuni prevăzute la capitolul XIII din Partea specială a Codului penal, indicînd în dispozitiv „*sentința fără drept de atac*”, fără a înmîna acuzatorului de stat copii de pe sentințele menționate.

Concluzia instanței precum că fapta incriminată nu a fost săvârșită de către inculpatul Cvasiuc G. a fost bazată pe declarațiile inculpaților, fără a ține cont de celelalte probe pertinente, concludente, utile și veridice, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, cum ar fi declarațiile părții vătămate și a martorului E. Mogîldea de la urmărirea penală, declarațiile Dianeii Babanuța.

Astfel, prin declarațiile părții vătămate și a martorilor a fost combatută versiunea inculpaților referitor la faptul că pe I. Melnic l-a bătut doar Cvasiuc V.

Concluzia instanței de judecată este greșită, în sensul că organul de urmărire penală a ținut cont de rigorile procesuale care reglementează audierea persoanei în calitate de bănuit și anume prevederile art. 63 Cod de procedură penală, conform cărora bănuit este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din acte procesuale, după caz: a) proces-verbal de reținere; b) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; c) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, cît și de exigențele ce reglementează punerea sub învinuire a persoanei.

La fel, este greșită și constatarea, că de către acuzare nu a fost dovedită înțelegerea prealabilă a inculpaților privind săvârșirea infracțiunii, or vătămarea intenționată medie a integrității corporale de către două persoane, în cazul din speță de către Cvasiuc G. și Cvasiuc V. a fost comisă prin participarea nemijlocit la realizarea laturii obiective de către ambii inculpați.

8. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, apelul împotriva sentințelor în privința inculpatelor Alexandruc A. și Palcă T. a fost respins ca fiind depus peste termen.

Apelul împotriva sentinței în privința inculpaților Cvasiuc V. și Cvasiuc G. a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Procurorul L. Zaharia a fost prezentă la pronunțarea sentințelor din 06 aprilie 2011 și 11 iulie 2011, fiindu-i cunoscută soluția instanței de fond, însă a declarat apel la 26 decembrie 2012, adică peste termen. Argumentul că în sentințe, fiind a fost comisă o eroare mecanică, este menționat „*sentință fără drept de atac*” și din acest motiv nu a atacat sentința este, neîntemeiat, mai ales că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, judecătorul a explicat calea și termenul de atac a sentinței atacate.

După ședința din 11 iulie 2011 au mai loc ședințe de judecată în care, la fel a participat procurorul L. Zaharia, care a avut posibilitate să facă cunoștință cu sentințele menționate și cu procesele verbale, ca ulterior să le conteste sau să formuleze obiecții, ce nu a făcut. În materialele cauzei lipsesc și careva solicitări, interpelări de ale procurorului pentru a solicita copia sentinței nominalizate pentru

ca ulterior să le conteste. Astfel, argumentele procurorului referitor la omiterea termenului de atac sunt neîntemeiate și lipsite de temei juridic. Prin urmare procurorul L. Zaharia a ratat termenul depunerii apelului împotriva sentințelor judecătorești din 06.04.2011 și 11.07.2011, fără pricini motivate.

Instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat, că inculpatul Cvasiuc G. trebuie achitat, iar procesul penal în privința lui Cvasiuc V. urmează a fi încetat, în legătură cu împăcarea părților, reîncadrând corect acțiunile ultimului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal. Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate.

În ceea ce privește inculpatul Cvasiuc V., Colegiul penal a considerat că vina acestuia pe deplin a fost dovedită și instanța de fond corect a recalificat acțiunile lui în baza art. 152 alin. (1) Cod penal pe semnele: vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, deoarece o dată cu achitarea inculpatului Cvasiuc G. se exclude agravanta „de două sau mai multe persoane”, dat fiind faptul că Cvasiuc V. a acționat de unul singur.

Cum rezultă din declarațiile părții vătămate, vătămarile corporale cauzate au generat de la conflictul între I. Melnic și inculpatul Cvasiuc V., ceea ce a constituit temei de a concluziona, că aplicarea loviturilor se datorează neînțelegerii, care avea la moment un caracter personal.

Partea vătămată I. Melnic nu a putut comunica cu certitudine că i-a aplicat lovituri și Cvasiuc Grigore, de aceea nu are pretenții materiale și morale față de ultimul.

Argumentele acuzatorului de stat că martorii și părțile vătămate au indicat în cadrul urmăririi penale că și Cvasiuc G. a participat la bătaie, se resping deoarece nu a fost confirmate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, instanța de fond corect a luat în considerație la adoptarea sentinței declarațiile părților vătămate și ale martorilor din cadrul cercetării judecătorești, fiind asigurat principiul contradictorialității, fără a ține cont de explicațiile date în cadrul urmăririi penale, deoarece numai în cadrul ședinței judiciare publice, cu respectarea dreptului părților de a avea acces egal la cercetarea probelor, se stabilește adevărul cu privire la circumstanțele comiterii infracțiunii.

9. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a specificat că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate care dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Argumentul instanței de apel precum că procurorul a omis termenul de contestare a sentințelor din 06.04.2011 și 11.06.2011 este neîntemeiat, deoarece aceste sentințe nici nu puteau fi contestate din motiv că încă nu fusese examinat fondul cauzei și aceasta se afla pe rol în instanța de judecată.

Mai mult, instanța de apel tacit a fost de acord că instanța de fond urma să adopte o singură sentință pe toate capetele de acuzare, în privința la toți inculpații acuzați într-un singur dosar penal.

Referitor la sentința din 21.12.2012 adoptată în privința lui Cvasiuc V. și Cvasiuc G., partea acuzării a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin dovedesc vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunilor incriminate de organul de urmărire penală.

Instanța de apel s-a minimalizat la aprecierile date de către instanța de fond ulterior dându-le putere probatorie în instanța de apel.

Concomitent, în partea introductivă a deciziei contestate instanța de apel greșit a indicat că sentințele în privința inculpaților au fost adoptate de către judecătoria Centru, mun. Chișinău pe când acestea în realitate au fost pronunțate de către judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

10. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) 4) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul cînd o parte a acuzației este considerată neîntemeiată – temeiurile pentru aceasta, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate cu strictețe de către instanța de fond.

Astfel, potrivit sentinței din 21.12.2012, în privința inculpaților Cvasiuc V. și Cvasiuc G., prima instanță:

a) nu a apreciat fiecare probă a acușării din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În special nu au fost apreciate în niciun fel declarațiile părții vătămăte Ion Melnic date în cadrul urmăririi penale, conform cărora el a fost bătut de ambii inculpați, martorului Diana Babanuța, care a relatat că a văzut cum ambii inculpați îl loveai pe Ion Melnic, martorului Eugen Mogîldea de la urmărirea penală, că partea vătămăte a fost bătută de două persoane și anume de inculpați;

b) menționând în descriptivul sentinței că „*potrivit concluziilor de învinuire (rechizitoriul din 11 decembrie 2008), Cvasiuc V. și Cvasiuc G. sunt acușate de faptele că...*”, nu a constatat și descris fapta considerată ca fiind dovedită și încadrarea juridică a acțiunilor, cu indicarea elementelor infracțiunii respective, pentru care a fost recunoscut vinovat în dispozitivul sentinței inculpatul Cvasiuc Vadim;

c) instanța greșit a concluzionat că au fost încălcate prevederile art. 63, 280, 281 Cod de procedură penală, pentru că inculpații, nefiind recunoscuți bănuți, în lipsa unui raport al organului de urmărire penală cu propunerea de a pune sub învinuire persoanele respective, li s-a adus la cunoștința persoanelor vizate cu ordonanța de punere sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal. Or, din normele vizate nu rezultă obligativitatea organului de urmărire penală să recunoască persoana în calitate de bănuț și să întocmească un raport cu propunerea de a pune sub învinuire persoanele respective pînă la aducerea la cunoștința cu ordonanța de punere sub învinuire. Prima instanța nu a raportat în niciun fel presupusele încălcări la prescripțiile din art. 251 Cod de procedură penală, în aspectul dacă aceste acte ar fi sau nu lovite de nulitatea absolută sau relativă, omițînd orice argumnetarea în acest sens.

Prin urmare, prima instanță nu a soluționat fondul cauzei penale în condițiile legii, adoptînd o sentință care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rînd, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. În corespundere cu jurisprudența națională, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la

chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Instanța de apel nu a respectat normele de drept enunțate.

Or, potrivit părții descriptive a deciziei contestate, instanța de apel nu a reacționat în nici un fel asupra erorilor de drept comise de instanța de fond în cazul inculpaților Cvasiuc V. și Cvasiuc G. și le-a repetat întocmai.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra niciunui motiv din apelul procurorului, inclusiv cele reproduse în pct. 7 din prezenta decizie.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în partea aspectelor vizate condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al treilea rînd, potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală (*în redacția de pînă la 27.10.2012*), termenul de apel era de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale. În corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. În conformitate cu art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală a calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Aceste prescripții de drept au fost cu strictețe respectate de instanța de apel (*pct. 8 din decizie*).

Or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, sentințele primei instanțe în privința inculpatelor Alexandruc Aliona și Palcă Tatiana au fost pronunțate integral, respectiv, la 06 aprilie 2011 și 11 iulie 2011, în prezența procurorului Lucreția Zaharia.

Deci, termenul de 15 zile pentru depunerea apelului urma să expire la finele zilei de 22 aprilie 2011 și 27 iulie 2011.

Totodată, conform datei de pe apel și ștampila de înregistrare a apelului acuzării în cancelaria Curții de Apel Chișinău, acesta a fost întocmit declarat la 26 decembrie 2012, adică peste termenul prevăzut de lege (*pct. 7 din decizie*).

Pe lîngă aceasta, argunetul recurentului că: *„aceste sentințe nici nu puteau fi contestate din motiv că încă nu fusese examinat fondul cauzei și aceasta se afla pe rol în instanța de judecată...; instanța de apel tacit a fost de acord că instanța de fond urma să adopte o singură sentință pe toate capetele de acuzare, în privința la toți inculpații acuzați într-un singur dosar penal”* nu au niciun suport legal, adică nu impun suspendarea curgerii termenului de declarare a apelului.

Aceste împrejurări denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent privind sentințele adoptate față de inculpatele Alexandruc Aliona și Palcă Tatiana, deoarece, iar decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția,

Astfel, recursul ordinar în această parte este neîntemeiat.

Totodată, circumstanțele expuse supra atestă că ambele instanțe nu a judecat cauza penală în privința inculpaților Cvasiuc Grigore și Cvasiuc Vadim în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprinde motive legale pe care

se întemeiază soluția, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul procurorului.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat doar în privința inculpaților Cvasiuc Vadim și Cvasiuc Grigore, casării parțiale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, doar în privința inculpaților Cvasiuc Vadim Grigore și Cvasiuc Grigore Tudor, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 08 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Liliana Catan

Ion Guzun